

El silenci és

23.06.2017 Queralt Morros Baró. Alella.

Comparteix a Twitter

Comparteix a Facebook

Absolut, orbitant. Ja sigui en la individualitat, la mort o present a espais físics mentre entreteixeix el paisatge. El silenci és el relat, el pòsit comú, la matèria primera que, voluble, **Jordi Tolosa** comissaria a l'Espai d'Art i Creació de Can Manyé (Alella) amb peces de **Félix Blume**, **Albert Bayona**, **Carme Garolera**, **Ignasi Villares** i **Ricard Aymar** fins al pròxim **2 de juliol**.

Queralt Morros Baró

12 articles publicats

<https://www.facebook.com/queralt.m...>

+ ALTRES ARTICLES D'AQUEST AUTOR

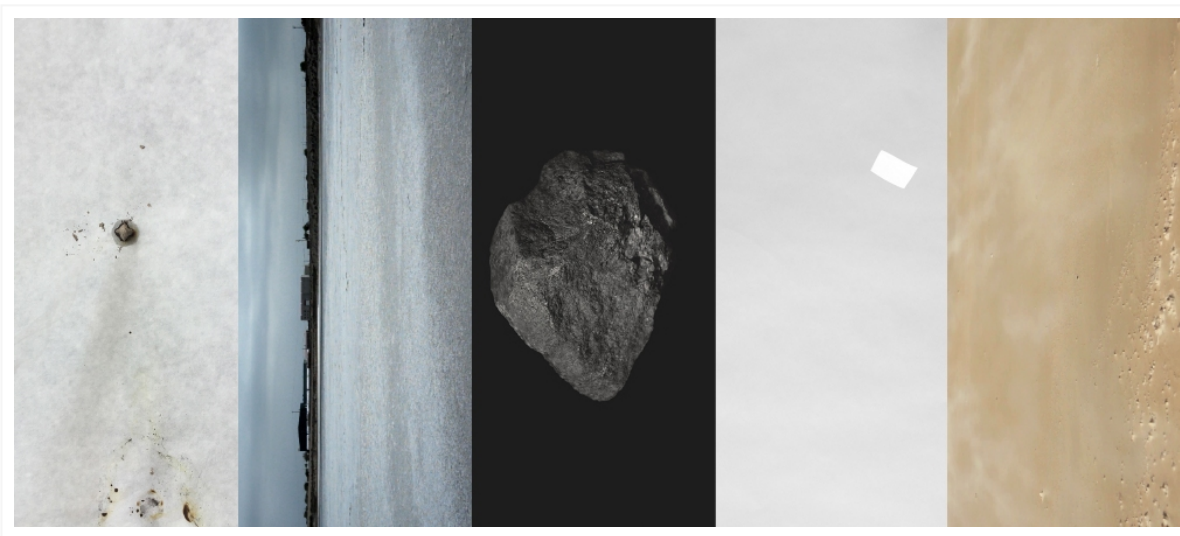
[Em va fer cabosanroque](#)

[Fotografiar vinyes, revelar amb vi](#)

[Can Manyé, 10 anys de complicitats compartides](#)

["Abracadabra" i la creació contínua](#)

[Jo Milne, paisatges d'art-ciència](#)

— “Silenci/s”, cartell-collage de l'exposició

Una exposició col·lectiva capaç d'elaborar visualment aquest concepte punyent, parlant-ne i mostrant-nos-el de manera oberta des de la riquesa més personal sense esqueixar-ne el sentit. A través d'un recorregut sincer i vital — podia ser d'altra manera?—, a **“Silenci/s”** contemplem els fruits d'una materialització complexa. “L'obra que més autènticament representa el silenci és aquella que no ha nascut, aquella que no existeix; però tot i resultar força sorprenent, és perfectament lícit parlar amb paraules o amb obres d'art sobre el silenci”, apunta Ignasi Villares.

De fet, l'observem transformar-se en fotografia i artefacte, audiovisual i seqüència, instal·lació artística, sense oblidar el treball textual que abraça la mostra en la seva totalitat. Entre l'aproximació a la natura i a les emocions el reconeixem en relació amb el mot com a condició i contraposició. És el mateix Jordi Tolosa, però, qui ens guia al llarg del procés de descobriment i reflexió,

OCT.-DES. 2019

**BARCELONA
DISTRICTE
CULTURAL**

**El circuit cultural
als barris**

Entrada gratuïta
Més informació i reserva a
www.districtecultural.barcelona

#BcnDCultural

desgranant amb cura el perquè de cadascuna de les creacions recollides gràcies a un seguit d'anotacions que complementen una proposta constitutivament plural.

Vencent la incomoditat, el defugir que moltes vegades el silenci duu associat, l'exposició ens convida a encarar-lo i a nodrir-nos-en des d'algunes de les seves possibles interpretacions, mudes i significats: la poesia reclosa en el soroll més ínfim, el vol i el frec d'un retall de paper en caure a terra; tres imponents *Cors de pedra* immersos en claroscurs, sense batec; la travessia pels horitzons, sons i paratges de *Las Saladas*; la paraula escrita del Rig Veda —ancestrals himnes de l'Índia en sànscrit vèdic— i l'absència feta de lli, els residus del no-ser, de *Velada Fragilitat*.

“El silenci és ple, el silenci és”, assegura Tolosa recalcant “**la seva importància com a experiència íntima i personal, única i necessària**”. Cal “buidar-se d'allò que és accessori”, afegeix Villares just abans de determinar quelcom fonamental per captar la veritable potència de les obres que trobem a la sala al·lenca: “si es vol comprendre de debò el tarannà del silenci, el millor que podem fer és callar”.

 Comparteix a Twitter

 Comparteix a Facebook

Subscriu-te a la Newsletter

correu electrònic

ENVIAR

DESCARREGA'T
L'APP DE
NÚVOL

FIRES DE
SANT NARCÍS
Girona, del 25 d'octubre
al 3 de novembre de 2019

